

چیزهایی که انسان را ناپاک می‌کند

¹ و فریسیان و بعضی کاتبان از اورشلیم آمده، نزد او جمع شدند.² چون بعضی از شاگردان او را دیدند که با دستهای ناپاک یعنی ناشسته نان می‌خورند، ملامت نمودند،³ زیرا که فریسیان و همه یهود تمسک به تقلید مشایخ نموده، تا دستها را بدقت نشویند غذا نمی‌خورند،⁴ و چون از بازارها آیند تا نشویند چیزی نمی‌خورند و بسیار رسوم دیگر هست که نگاه می‌دارند چون شستن پیاله‌ها و آفتابه‌ها و ظروف مس و کرسیها.⁵ پس فریسیان و کاتبان از او پرسیدند: چون است که شاگردان تو به تقلید مشایخ سلوک نمی‌نمایند بلکه به دستهای ناپاک نان می‌خورند؟⁶ در جواب ایشان گفت: نیکو اخبار نمود اشعیا درباره شما ای رباکاران، چنانکه مکتوب است: "این قوم به لبهای خود مرا حرمت می‌دارند لیکن دلشان از من دور است.⁷ پس مرا عبث عبادت می‌نمایند زیرا که رسوم انسانی را به جای فرایض تعلیم می‌دهند"⁸ زیرا حکم خدا را ترک کرده، تقلید انسان را نگاه می‌دارند، چون شستن آفتابه‌ها و پیاله‌ها و چنین رسوم دیگر بسیار به عمل می‌آورد. پس بدیشان گفت که: حکم خدا را نیکو باطل ساخته‌اید تا تقلید خود را محکم بدارید.¹⁰ از اینجهت که موسی گفت: پدر و مادر خود را حرمت دار و هر که پدر یا مادر را دشنام دهد، البته هلاک گردد.¹¹ لیکن شما می‌گویید که: هرگاه شخصی به پدر یا مادر خود گوید، آنچه از من نفع یابی قربان یعنی هدیه برای خداست¹² و بعد از این او را اجازت نمی‌دهید که پدر یا مادر خود را هیچ خدمت کند.¹³ پس کلام خدا را به تقلیدی که خود جاری ساخته‌اید، باطل می‌سازید و کارهای مثل این بسیار بجا می‌آورد.

¹⁴ پس آن جماعت را پیش خوانده، بدیشان گفت: همه شما به من گوش دهید و فهم کنید.¹⁵ هیچ چیز نیست که از بیرون آدم داخل او گشته، بتواند او را نجس سازد بلکه آنچه از درونش صادر شود آن است که آدم را ناپاک می‌سازد.¹⁶ هر که گوش شنوا دارد بشنود.¹⁷ و چون از نزد جماعت به خانه در آمد، شاگردانش معنی مثل را از او پرسیدند.¹⁸ بدیشان گفت: مگر شما نیز همچنین بی‌فهم هستید و نمی‌دانید که آنچه از بیرون داخل آدم می‌شود، نمی‌تواند او را ناپاک سازد، زیرا

التجاسة من القلب

¹ واجتمع إلیه الفَرِیسیُّونَ وَقَوْمٌ مِنَ الْکَیْثَةِ قَادِمِینَ مِنْ أُورُشَلِیمَ. ² وَلَمَّا رَأَوْا بَعْضًا مِنْ تَلَامِیْذِهِ یَأْكُلُونَ خُبْزًا بِأَیْدٍ دَنَسَةٍ، أَيْ غَیْرِ مَعْشُولَةٍ، لَأَمَّا. ³ لِأَنَّ الْفَرِیْسِیِّینَ وَكُلَّ الْیَهُودِ إِنْ لَمْ یَغْسِلُوا أَیْدِیَهُمْ بِاعْتِنَاءٍ لَا یَأْكُلُونَ، مُتَمَسِّكِینَ بِتَقْلِیدِ الشُّیُوخِ، ⁴ وَمِنْ الشُّبُوحِ إِنْ لَمْ یَغْتَسِلُوا لَا یَأْكُلُونَ، وَأَشْیَاءَ أُخْرَى کَثِیرَةً تَسْلُمُوهَا لِلتَّمَسُّكِ بِهَا، مِنْ غَسْلِ کُؤُوسٍ وَأَبَارِیقَ وَأَنْیَةِ نَحَاسٍ وَأَسِرَّةٍ. ⁵ ثُمَّ سَأَلَهُ الْفَرِیْسِیُّونَ وَالْکَیْثَةُ: لِمَاذَا لَا یَسَلُّکَ تَلَامِیْذُکَ حَسَبَ تَقْلِیدِ الشُّیُوخِ بَلْ یَأْكُلُونَ خُبْزًا بِأَیْدٍ غَیْرِ مَعْشُولَةٍ؟ فَأَجَابَ وَقَالَ لَهُمْ: حَسَنًا تَنَبَّأَ إِسْعَیَاءُ عَنْکُمْ، أَنْتُمْ الْمُرَائِینَ، کَمَا هُوَ مَكْتُوبٌ: "هَذَا الشَّعْبُ یُکْرِمُنِی بِسِقَّتِیْهِ وَأَمَّا قَلْبُهُ فَمُتَبَعِدٌ عَنِّی وَبَاطِلًا یَعْبُدُونِی وَهُمْ یَعْلَمُونَ تَعَالِیمَ هِیَ وَصَايَا النَّاسِ". ⁸ لَأَنْکُمْ تَرُکْتُمْ وَصِیَّةَ اللَّهِ وَتَتَمَسَّکُونَ بِتَقْلِیدِ النَّاسِ، غَسْلَ الْأَبَارِیقِ وَالْکُؤُوسِ وَأُمُورًا أُخْرَ کَثِیرَةً مِثْلَ هَذِهِ تَفْعَلُونَ. ⁹ ثُمَّ قَالَ لَهُمْ: حَسَنًا رَقَضْتُمْ وَصِیَّةَ اللَّهِ لِتَحْفَظُوا تَقْلِیدَکُمْ. ¹⁰ لِأَنَّ مُوسَى قَالَ: "أَكْرَمُ أَبَاکَ وَأُمِّکَ، وَمَنْ یَسْتِمْ أَبًا أَوْ أُمًّا فَلَنْیُحِثَّ مَوْتًا". ¹¹ وَأَمَّا أَنْتُمْ فَتَقُولُونَ: إِنْ قَالَ إِنْسَانٌ لِأَبِیهِ أَوْ أُمِّهِ: قُرْبَانٌ، أَيْ هَدِیَّةٌ، هُوَ الَّذِی تَنْفَعُ بِهِ مِنِّی، فَلَا تَدْعُوهُ فِی مَا بَعْدَ یَفْعَلُ شَیْئًا لِأَبِیهِ أَوْ أُمِّهِ، ¹³ مُصْطَلِینَ کَلَامَ اللَّهِ بِتَقْلِیدِکُمْ الَّذِی سَلَّمْتُمُوهُ. وَأُمُورًا کَثِیرَةً مِثْلَ هَذِهِ تَفْعَلُونَ.

¹⁴ ثُمَّ دَعَا كُلَّ الْجَمْعِ وَقَالَ لَهُمْ: اسْمَعُوا مِنِّی کُلَّکُمْ وَافْهَمُوا. ¹⁵ لَیْسَ شَیْءٌ مِنْ خَارِجِ الْإِنْسَانِ إِذَا دَخَلَ فِیهِ یَقْدِرُ أَنْ یُنَجِّسَهُ، لَکِنَّ الْأَشْیَاءَ الَّتِی تَخْرُجُ مِنْهُ هِیَ الَّتِی تُنَجِّسُ الْإِنْسَانَ. ¹⁶ إِنْ كَانَ لِأَحَدٍ أُذُنَانِ لِلسَّمْعِ فَلَیَسْمَعْ. وَلَمَّا دَخَلَ مِنْ عِنْدِ الْجَمْعِ إِلَى الْبَیْتِ، سَأَلَهُ تَلَامِیْذُهُ عَنِ الْمَثَلِ. ¹⁸ فَقَالَ لَهُمْ: أَفَأَنْتُمْ أَيْضًا هَكَذَا غَیْرَ فَاهِمِینَ؟ أَمَّا تَفْهَمُونَ أَنَّ كُلَّ مَا یَدْخُلُ الْإِنْسَانَ مِنْ خَارِجٍ لَا یَقْدِرُ أَنْ یُنَجِّسَهُ؟ ¹⁹ لَأَنَّهُ لَا یَدْخُلُ إِلَى قَلْبِهِ بَلْ إِلَى الْجَوْفِ ثُمَّ یَخْرُجُ إِلَى الْخَلَاءِ وَذَلِکَ یُطَهِّرُ كُلَّ الْأَطْعَمَةِ. ²⁰ ثُمَّ قَالَ: إِنَّ الَّذِی یَخْرُجُ مِنَ الْإِنْسَانِ ذَلِکَ یُنَجِّسُ الْإِنْسَانَ. ²¹ لَأَنَّهُ مِنَ الدَّاخِلِ، مِنْ قُلُوبِ النَّاسِ، تَخْرُجُ الْأَفْکَارُ السَّرِیرَةُ: زَنًی، فِسْقٌ، قَتْلٌ، ²² سَرَقَةٌ، طَمَعٌ، حُبٌّ، مَكْرٌ، عَهَارَةٌ، عَيْنٌ شَرِیرَةٌ، تَجْدِیفٌ، کِبْرَیَاءٌ، جَهْلٌ. ²³ جَمِیعُ هَذِهِ الشُّرُورِ تَخْرُجُ مِنَ الدَّاخِلِ وَتُنَجِّسُ الْإِنْسَانَ.

یسوع یشعی بنت الإمرأة الفينقيّة

²⁴ ثُمَّ قَامَ مِنْ هُنَاكَ وَمَضَى إِلَى ثُجُومِ صُورَ وَصَيْدَاءَ،
وَدَخَلَ بَيْتًا وَهُوَ يُرِيدُ أَنْ لَا يَعْلَمَ أَحَدٌ، فَلَمْ يَقْدِرْ أَنْ
يَخْتَفِيَ. ²⁵ لِأَنَّ امْرَأَةً كَانَتْ بِابْنَتِهَا رُوحَ نَجَسٍ سَمِعَتْ بِهِ
قَاتَتْ وَخَرَّتْ عِنْدَ قَدَمَيْهِ. ²⁶ وَكَانَتْ الْامْرَأَةُ أُمَمِيَّةً وَفِي
جَنَسِهَا فِينِيقِيَّةٌ سُورِيَّةٌ، فَسَأَلَتْهُ أَنْ يُخْرِجَ الشَّيْطَانَ مِنْ
ابْنَتِهَا. ²⁷ وَأَمَّا يَسُوعُ فَقَالَ لَهَا: دَعِي ابْنَتِ الْبَيْتِ أَوَّلًا يَسْمَعُونَ،
لَأَنَّهُ لَيْسَ حَسَنًا أَنْ يُؤْخَذَ خُبْرُ الْبَيْتِ وَيُطْرَحَ
لِلْكَالِبِ. ²⁸ فَأَجَابَتْ وَقَالَتْ لَهُ: نَعَمْ يَا سَيِّدِي، وَالْكَالِبُ أَيْضًا
تَحْتَ الْمَائِدَةِ تَأْكُلُ مِنْ قُتَاتِ الْبَيْتِ. ²⁹ فَقَالَ لَهَا: لِأَجْلِ
هَذِهِ الْكَلِمَةِ أَذْهَبِي، قَدْ خَرَجَ الشَّيْطَانُ مِنْ
ابْنَتِكَ. ³⁰ فَذَهَبَتْ إِلَى بَيْتِهَا وَوَجَدَتْ الشَّيْطَانَ قَدْ خَرَجَ
وَالْابْنَةُ مَطْرُوحَةً عَلَى الْفِرَاشِ.

یسوع یشعی أصم أحرص

³¹ ثُمَّ خَرَجَ أَيْضًا مِنْ ثُجُومِ صُورَ وَصَيْدَاءَ وَجَاءَ إِلَى بَحْرِ
الْجَلِيلِ فِي وَسْطِ حُدُودِ الْمُدُنِ الْعَشْرِ. ³² وَجَاءُوا إِلَيْهِ
يَأْصَمُّ أَعْقَدَ وَطَلَبُوا إِلَيْهِ أَنْ يَصَعَ يَدَهُ عَلَيْهِ. ³³ فَأَحَذَهُ مِنْ
بَيْنِ الْجَمْعِ عَلَى تَاجِيَةٍ وَوَصَعَ أَصَابِعَهُ فِي أُذُنَيْهِ وَتَقَلَّ
وَلَمَسَ لِسَانَهُ. ³⁴ وَرَفَعَ تَطَرَّهُ نَحْوَ السَّمَاءِ وَأَنَّ وَقَالَ لَهُ:
إِقْنَأْ، أَيَّ انْقَتَحَ. ³⁵ وَلِلْوَقْتِ انْفَتَحَتْ أُذُنَاهُ وَانْحَلَّ رِبَاطُ
لِسَانِهِ وَتَكَلَّمَ مُسْتَقِيمًا. ³⁶ فَأَوْصَاهُمْ أَنْ لَا يَقُولُوا لِأَحَدٍ،
وَلَكِنْ عَلَى قَدْرِ مَا أَوْصَاهُمْ كَانُوا يَتَادُونَ أَكْثَرَ
كَثِيرًا. ³⁷ وَبُهِتُوا إِلَى الْعَاقِبَةِ قَائِلِينَ: إِنَّهُ عَمِلَ كُلَّ شَيْءٍ
حَسَنًا، جَعَلَ الصُّمَّ يَسْمَعُونَ وَالْأُصْرَسَ يَتَكَلَّمُونَ.

که داخل دلس نمی‌شود بلکه به شکم می‌رود و خارج
می‌شود به مزبله‌ای که این همه خوراک را پاک
می‌کند. ²⁰ و گفت: آنچه از آدم بیرون آید، آن است که
انسان را ناپاک می‌سازد، ²¹ زیرا که از درون دل انسان
صادر می‌شود، خیالات بد و زنا و فسق و قتل و
دزدی ²² و طمع و خبث و مکر و شهوت‌پرستی و چشم
بد و کفر و غرور و جهالت. ²³ تمامی این چیزهای بد از
درون صادر می‌گردد و آدم را ناپاک می‌گرداند.

شغای دختر از اهل فینیقیّه توسط عیسی

²⁴ پس از آنجا برخاسته به حوالی صور و صیدون رفته،
به خانه درآمد و خواست که هیچ‌کس مطلع نشود،
لیکن نتوانست مخفی بماند، ²⁵ از آنرو که زنی که
دخترک وی روح پلید داشت، چون خبر او را بشنید،
فوراً آمده بر پایهای او افتاد. ²⁶ و او زن یونانی از اهل
فینیقیّه صورّه بود. پس از وی استدعا نمود که دیو را
از دخترش بیرون کند. ²⁷ عیسی وی را گفت: بگذار اوّل
فرزندان سیر شوند زیرا نان فرزندان را گرفتن و پیش
سگان انداختن نیکو نیست. ²⁸ آن زن در جواب وی
گفت: بلی، خداوندا، زیرا سگان نیز پس خورده‌های
فرزندان را از زیر سفره می‌خورند. ²⁹ وی را گفت:
بجهت این سخن برو که دیو از دخترت بیرون
شد. ³⁰ پس چون به خانه خود رفت، دیو را بیرون شده
و دختر را بر بستر خوابیده یافت.

شغای مرد کر و لال توسط عیسی

³¹ و باز از نواحی صور روانه شده، از راه صیدون در
میان حدود دیکاپولس به دریای جلیل آمد. ³² آنگاه کری
را که لکنت زبان داشت نزد وی آورده، التماس کردند
که دست بر او گذارد. ³³ پس او را از میان جماعت به
خلوت برده، انگشتان خود را در گوشهای او گذاشت و
آب دهان انداخته، زبانش را لمس نمود؛ ³⁴ و به سوی
آسمان نگرسته، آهی کشید و بدو گفت: اقْتَحْ! یعنی
باز شو. ³⁵ در ساعت گوشهای او گشاده و عقده زبانش
حلّ شده، به درستی تکلم نمود. ³⁶ پس ایشان را قدغن
فرمود که هیچ‌کس را خبر ندهند؛ لیکن چندان که
بیشتر ایشان را قدغن نمود، زیاده‌تر او را شهرت
دادند. ³⁷ و بی‌نهایت متحیر گشته می‌گفتند: همه کارها را
نیکو کرده است؛ کران را شنوا و گنگان را گویا
می‌گرداند!